

KRISTINUSKON ALASAJO

Väinö Hotti

Kaksi mahdollisuutta

Kristinusko on kokenut hyökkäyksiä sekä sisältä- että ulkoapäin. Yleensä ajatellaan vain ulkoa tulevia hyökkäyksiä.

”Galatalaiskirje vie meidät suoraan taistelukentän tiimellykseen. Suurimmat taistelut käymme seurakunnan sisällä. Se tekee kipeää; kuka pitää riitelevästä perheestä!? Kuitenkin taistelu voi muodostua välttämättömäksi. Paholainen ei ole koskaan tuhonnut seurakuntaa ulkoapäin. Kun se hyökkää ulkoapäin, seurakunta vain vahvistuu ja kasvaa. Sisältäpäin se pystyy sen tuhoamaan”
(David Pawson).

LUTHERKIN tajusi tämän vaaran. Siksi hän julisti: *”Eikä kirkossa saa esittää eikä kuunnella muuta oppia kuin Jumalan puhdasta sanaa – muussa tapauksessa olkoot niin opettajat kuin kuulijatkin oppeineen kirotut”* (Gal.kirj.sel.s.79).

HYÖKKÄYS OPILLISUUTTA VASTAAN

Väärää oppia ei sallittu

Alkuseurakunta oli **opillinen seurakunta**. Harhaopit paljastettiin ja hylättiin. Toisaalta opillisuutta korostettiin. Opillisuus oli uskon ”selkäranka”. Siitä pidettiin tiukasti kiinni. Lähtökohtaisesti kristinusko on ”kirjauskonto”, joka on kaikilta osin tarkkaan raamitettu. Oppi on välttämätön, mutta opin täytyy myös olla **oikea!**

*”Jos joku tulee teidän luoksenne **eikä tuo mukanaan tätä oppia**, niin älkää ottako häntä huoneeseenne älkääkä sanoko häntä tervetulleeksi; sillä joka sanoo hänet tervetulleeksi, joutuu osalliseksi hänen pahoihin tekoihinsa”* (2. Joh.10,11).

Dogmatiikka

”Oppi dogmeista, varsinkin kristinuskon opinkappaleiden järjestelmällinen esitys.”

Kristinusko on paalutettu dogmeilla. Dogmeista luopuminen merkitsee koko kristillisestä uskosta luopumista. Tällöin kristillinen kirkkolaiva on joutunut ”tuuliajolle”. Tämän jälkeen kirkon ”sisäpuolella” ei ole enää pelastusta:

*”Mutta ennen pitkää syöksyi saaren päällitse raju tuuli, niin sanottu koillismyrsky. Kun laiva ryöstäytyi sen mukaan eikä voinut nousta tuuleen, jätimme sen valtoihinsa ja **jouduimme tuuliajolle...***

*Mutta kun ei aurinkoa eikä tähtiä näkynyt moneen päivään ja kova myrsky painoi, **katosi meiltä viimein kaikki pelastumisen toivo**”* (Apt.27:15,20).

Tänään kirkko on tuuliajolla. Se ei enää ole Sanan tukevalla kallioperustalla. Kirkon oppi on laskettu ”kellumaan”:

”Sentähden on jokainen, joka kuulee nämä minun sanani ja tekee niiden mukaan, verrattava ymmärtäväiseen mieheen, joka huoneensa kalliolle rakensi. Ja rankkasade lankesi, ja virrat

tulivat, ja tuulet puhalsivat ja syöksyivät sitä huonetta vastaan, mutta se ei sortunut, sillä se oli kalliolle perustettu” (Matt.7:24,25).

Yleisuskonnollinen kirkko

Kirkko ilman dogmatiikkaa kantaa yleisuskonnollisuuden leimaa. Tällöin kirkko lepää kansanuskonollisuuden leveillä hartioilla. Se ei ole profeetallinen eikä apostolinen kirkko. Tällainen kirkko voidaan määrittää: seinät ovat leveällä ja katto korkealla. Se perustuu ihmisen **luontaiseen uskonnollisuuteen**. Ihminenhan on luonnostaan uskonnollinen. Kaikki pakanauskonnot nousevat tästä maaperästä.

Kaikki kukat kukkivat

Jos ja kun dogmeista luovutaan, jokaisella on yhtäläinen oikeus ”laulaa oma laulunsa”. Ei ole mitään ehdottomasti oikeata tai ehdottomasti väärää. Tämä relativistinen (kaikki on suhteellista) suuntaus on lainausta maallisesta yhteiskunnasta. Joka ei hyväksy ”kaikkien kukkien kukkimista”, hän on koko ihmiskunnan vihollinen. Tämä ei kuitenkaan ole kristinuskoa, vaan **humanismia**.

”Raamatun profetioiden ennustama suunta ei ole maailman kristillistäminen aina kulttuurin menestykselliseen kristillistämiseen asti, vaan maailman vihollisuuden lisääntyminen aina siihen asti, kunnes kristinuskko hävitetään kulttuurin toimesta” (Erich Sauer, Ristiinnaulitun riemuvoitto, s.150).

Sekä Radio Dei että TV7 tarjoavat areenan, jossa kukin saa toteuttaa itseään!

Suvaitsevaisuus

Kaikkien kukkien salliminen merkitsee suurta suvaitsevaisuutta. Kaikki, joiden huulilla on Jeesuksen nimi, ovat tervetulleita rakentamaan Herran temppeleitä. ”Kirkko avoinna korjauksia varten.” Tämän päivän suuri haaste onkin saada ihmiset ”osallistumaan”. Jokaisella on omat lahjansa kirkon rakentamiseksi.

Tästä on kouluesimerkkinä **Leino Hassinen**, joka vuosikymmeniä sitten toi julki ajatuksen: *”suomalaisella miehellä saattaa olla kypsiä ajatuksia uskonnollisista ongelmista, kun hänet vain saa avautumaan muutaman ryypyn avulla.”*

Jos näin on, oluen vapauttamisen jälkeen kirkolla on mahtava saarnaajareservi käytettävissään!

Suomen ev.lut. kirkko tosiaan kantaa suvaitsevaisuuden leimaa. Tämä avaramielisyys on levinnyt myös herätysliikkeisiin. Tosin rajojakin löytyy. Sanalle uskolliset julistajat merkataan ja eristetään. Heille ei ole käyttöä.

Äskettäin piispan vaalissa **Tapio Luoma** toi esille suhteensa homoparien vihkimiseen: Hän kannattaa perinteistä näkemystä, mutta jos **kirkko toisin päättää**, hän on valmis homojen vihkimiseen. **Luomalla kirkko meni Raamatun edelle ja sen yläpuolelle!**

Tämä ei ole raamatullista, eikä se ole edes luterilaistakaan! Luomasta tuli sittemmin uusi arkkipiispa. On järkyttävää, että kristikansa valitsee tällaisia kaitsijoita. Miksi seurakuntien uskovat sallivat tämän tapahtua? Missä on heidän vastuunsa? Missä ovat raamatullisuuden ja luterilaisuuden puolestapuhujat? *”Soihdut sammuu, kaikki väki nukkuu!”*

”Teologia ei ole hänen vahvoja puoliaan”

Näin sanoi aikoinaan **Eino J. Honkanen** monen mielestä arvostetusta kirkonmiehestä **Mikko Juvasta**. Sama maininta sopinee **Leino Hassiseen** ja esim. **Wille Riekkiseen** – ja monen moneen kansankirkon teologiin.

On selvää, että Honkasen lausunto voidaan yleistää koskemaan kaikkiakin **kääntymättömiä** piispoja ja pappeja:

”Saarnavirka edellyttää kyllä hengellistä pappetta sikäli, että on Jumalan tahto ja järjestys, ettei vanhimpia eli piispoja valita epäuskoisista, vaan uskovista eli hengellisistä papeista. Kääntymättömät ovat julkisessa saarnavirassa vain Jumalan sallimuksesta, vastoin Jumalan järjestystä. Vaikka epäuskoiset olisivatkin henkisesti omaksuneet kaikki Raamatun opit ja olisivat luonnonlahjojensa ansiosta kykeneviä opettamaan, he eivät ole teologeja siinä merkityksessä kuin pyhä Raamattu tarkoittaa” (Franz Pieper, Dogmatiikka).

Rovasti **H.G. Th. Brofeldt**: *”Meet` on pappia ja pappiparkoja.”*

NAISEN ONGELMA (2.Joh.)

”Hänellä oli liian paljon rakkautta ja liian vähän totuutta. Hän otti avosylin vastaan sellaisia, joita ei olisi pitänyt. Hän oli vieraanvarainen, mutta liian pehmeäsydäminen. Ovi avattiin levällään kenelle tahansa. Hän otti vastaan ihmisiä, jotka toivat seurakuntaan vääriä oppeja. Johannes moitti tätä naista hellävaroin. Hän muistutti totuuden laiminlyönnistä ja harhaoppien suosimisesta...”

Tämä nainen (2. Joh.) otti vastaan kokoukseensa opettamaan kenet tahansa, joka sanoi: ”Minä olen kristitty. Olen Raamatunopettaja.” Nainen sanoi: ”Tulkaa sisään...Teidän täytyy puhua meille!” Johannes painoi jarrua ja muistutti, että tarvitaan totuutta ja rakkautta. Ota ensin selville, tuoko se ihminen esille totuutta ennen kuin annat hänen opettaa kotonasi” (David Pawson).

Vastakkainasettelu alkuseurakunnassa

Apostoleilla oli ”pelastussaarna”. Tämä ei taas sopinut juutalaisille. He pyrkivät laittamaan ”kapuloita rattaisiin”. Apostoli leimasi heidät ”kaikkien ihmisten vihollisiksi”:

”Sillä teistä, veljet, on tullut niiden Kristuksessa Jeesuksessa olevien Jumalan seurakuntain seuraajia, jotka ovat Juudeassa, sillä tekin olette kärsineet omilta kansalaisiltanne samaa kuin he juutalaisilta, jotka tappoivat Herran Jeesuksenkin ja profeetat ja ovat vainonneet meitä, eivätkä ole Jumalalle otollisia, vaan ovat kaikkien ihmisten vihollisia, kun estävät meitä puhumasta pakanoille heidän pelastumiseksensa. Näin he yhäti täyttävät syntiensä mittaa. Viha onkin jo saavuttanut heidät, viimeiseen määräänsä asti” (1. Tess.2:14-16).

Vaarallisin harhaoppi

Tänä päivänä kirkkoa uhkaa harha, jossa opillisuus kielletään kokonaan. On tärkeää huomioida, että tässä ei puututa vain johonkin yksittäiseen kristillisen opin kysymykseen, vaan oppi heitetään totaalaisesti syrjään.

Radio Dein johtaja Kirsi Rostamo: *"Itse emme ota kantaa oppikysymyksiin juuri sen takia, että evankeliumi pysyy pääasiana"* (21.8.2015).

Oppi kontra evankeliumi

Vaarallinen vastakkainasettelu! Mutta tämä ei ole ainoastaan Radio Dein ongelma. Myös TV7 noudattelee pitkälti samoja linjoja. Luullaan, että evankeliumia voidaan julistaa ilman oppia. Tämä on **saatanallinen harha!**

Kristinuskon riisuminen

Pitkänäperjantaina Jeesus ennen ristiinnaulitsemista riisuttiin alasti. Kun kristinuskko riisutaan dogmaattisuudesta, meillä on "alaston kristinuskko".

Uusi uskonpuhdistus

Tämä puhdistus käsittää vapautuksen dogmatiikasta. Valitettavasti samalla menee "lapsi pesuveden mukana". Tapahtuu **uskosta puhdistaminen**.

Suomen Siionin tilanne

Sekä Radio Dei että TV7 on pitkälti valjastettu **vapaiden suuntien** vankkurien eteen. Tämä vaikuttaa merkittävästi ohjelman dogmaattisuuteen. Vapaat suunnat määräävät ohjelman suunnan ja luonteen.

Vapaiden suuntien dogmaattisuus

Jos ja kun luterilaisella puolella on TUNNUSTUSKIRJAT, vapaat suunnat jo protestiliikkeinäkin kulkevat toista tietä. He vierastavat dogmeja. Toki heillä on eräs dogmi, joka on suorastaan puhki-kulunut runsaassa käytössä:

"Joka uskoo ja kastetaan, se pelastuu; mutta joka ei usko, se tuomitaan kadotukseen"
(Mark.16:16).

Taivas yksin tietää, kuinka monta sielua on tällä hokemalla (ensin usko sitten kaste) harhautettu menemään uudelle kasteelle!

Surkukupaisaahan tässä on, että lauselman perustuu "käännösvirheeseen". Oikea käännös on täysin muuta kuin vapaiden suuntien tulkinta:

- *Markuksen kastekäsky kuuluu kreikaksi: "Joka uskoo ja on kastettu, se pelastuu". Aoristit "pisteusas kai baptistheis" merkitsevät kertakaikkista ja ehdotonta asennetta. Niinpä kysymys on siitä, että "on uskossa" ja passiivin menneessä aikamuodossa "theis"-liitteet sitä, että "on kastettu". Ei siinä ole marssijärjestystä (Risto Santala).*

MITÄ KAIKKEA RIISUTAAN?

1. Kaikki dogmaattisuus

Raamatun perusoppien tilalle tulee kunkin subjektiivinen kokemus. Ja niitähän riittää!

Raamatun kriteerit, jotka koskevat syntisen taivaaseen pääsyä, hylätään. Kaikki sovelletaan kunkin yksilön mittojen mukaan. Vanhurskauttaminen hylätään. Samoin uudestisyntyminen, pyhitys ja yhteys.

"Portti on ahdas ja tie kaita, mutta paikoin alkaa olla niin, että portti tehdään tulijaa myöten, samoin tiekin" (Niilo Tuomenoksa).

2. Raamattu

Uusi raamatunkäännös (1992) riisuu Raamatun sen alkuperäisestä jumalallisesta asusta ja puvusta. Meillä ei ole enää alkuperäinen ja alkukielelle uskollinen Raamattu. Hämmästyttävää, kuinka nekin uskovat, jotka alussa vastustivat uutta käännöstä, ovat mukautuneet tässä asiassa:

"Älkääkä mukautuko tämän maailmanajan mukaan, vaan muuttukaa mielenne uudistuksen kautta, tutkiaksenne, mikä on Jumalan tahto, mikä hyvää ja otollista ja täydellistä" (Room.12:12).

Valveutunut uskova ei voi ottaa uutta "väännöstä" jo pelkästään siitä syystä, että hän tietää, mikä joukkio on ollut käännöstä tekemässä. Johtava liberaaliteologi RAIJA SOLLAMO oli eräs uuden käännöksen **pääarkkitehdeistä**.

"Raamatunkäännöskomitean sihteeri, dosentti Aarne Toivanen esitti Kotimaa -lehdessä 7.8.1992 oudon päätelmän: 'Minulle on tullut se vakaumus, että olisi kirkolle ja kristittyjen elämälle erittäin suuri voitto se, jos Raamattu nähtäisiin täysin maallisena ja täysin historiallisena kirjana'" (Risto Santala, Suudelma hunnun läpi, s.28).

"Ekumenian, lähetystyön ja opetustoimen kannalta v.1992 raamatunkäännöstä ei voine suositella" (mt.s.151).

Raamatunkäännösasiassa on Herran kansaa jymäytetty pahasti. Jumalan kansalta on teologisella temppuilulla riistetty luotettu Jumalan sana. Ihmetyttää, kuinka Herran kansa halvalla luopuu aarteestaan!

"Totta luulen, kristikansa narrattavaks` kai on herkin, jos vain liikkuu hurskain elein, osaa tehdä ristinmerkin."

Vilho Rantanen

Viihde tilalle

Dogmaattisuuteen liittyy kuuliaisuus Jeesuksen lähetyskäskeille. Dogmaattiset paalutukset kuuluvat olennaisena osana lähetyskäskyn toteuttamiseen. Samalla on sanottava, ettei totuuden sanaa ole ilman dogmatiikkaa!

"Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettamalla heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käskenyt teidän pitää. Ja katso, minä olen teidän kansanne joka päivä maailman loppuun asti" (Matt.28:19-20).

Sanan saarna on pitkälti korvattu musiikkiesityksillä. Viihteeseen kuuluu myös "elämymatkat".

3. Parannussaarna

Johannes Kastajat ovat käyneet harvinaisiksi. Samoin yleensäkin herätysaarnaajat.

"Herra, herätä meille uusia paavoja, sillä entiset ovat kuolleet. Heidän hautojensa koristelijoiksi meistä on, ei juuri muuhun" (Niilo Tuomenoksa).

SUURIN MUUTOS

Aikamme teologia eroaa alkuseurakunnan saarnasta siinä, että uskosta on tehty "jokamiehen usko".

*"Sitten vielä, veljet, rukoilkaa meidän edestämme, että Herran sana nopeasti leviäisi ja tulisi kirkastetuksi muuallakin niinkuin teidän keskuudessanne, ja että me pelastuisimme nurjista ja häijyistä ihmisistä; sillä **usko ei ole joka miehen**"* (2. Tess.3:2).

Jokamiehen uskoon on tarvittu mittavia remontteja. Raamattu dogmeineen ja vaatimuksineen on heitettävä syrjään.

Keinona voiton saamiseksi

*"jotka ovat turmeltuneet mieleltään ja totuuden menettäneet ja jotka **pitävät jumalisuutta keinona voiton saamiseen**"* (1. Tim.6:5).

Rahan ansaitseminen näyttää ohjailevan sekä Radio Dein että TV7:n työskentelyä.

Populismin vallassa olevan on vaikeaa olla Sanalle kuuliainen.

Markkinapaikka

Tänään Herran huone on muuttunut yhä enemmän "markkinapaikaksi". Eri piirit kisailevat keskenään – ja rahakin liikkuu: 1. Kilpalaulanta. 2. Kilpakosinta. 3. Kilparahastus. Tarvittaisiin USKONPUHDISTUS:

*"Niin hän tapasi pyhäkössä ne, jotka myivät härkiä ja lampaita ja kyyhkysiä, ja rahanvaihtajat istumassa. Ja hän teki nuorista ruoskan ja ajoi ulos pyhäköstä heidät kaikki lampaineen ja härkineen ja kaasi vaihtajain rahat maahan ja työnsi heidän pöytänsä kumoon. Ja hän sanoi kyyhkysten myyjille: "Viekää pois nämä täältä. **Älkää tehkö minun Isäni huonetta markkinahuoneeksi.**" Silloin hänen opetuslapsensa muistivat, että on kirjoitettu: "Kiivaus sinun huoneesi puolesta kuluttaa minut" (Joh.2:14-17).*

Sanaan sitoutuminen

Suomea pidetään "maailman luterilaisempana maana". Kaikki me tiedämme, että suomalaisten lukuprosentti on 100. Maailmassa on vielä 750 miljoonaa lukutaidotonta. Tältä pohjalta katsoen suomalaisten raamattutuntemus on luvattoman heikko. Tämä heikkous tulee esille omalla tavalla hengellisissä kokoontumisissa. Suuri osa ohjelmasta on usein luettavissa **viihde** – kategoriaan. Erään tutkimuksen mukaan Suomen Rauhanyhdistyksen (SRK) suviseuroissa vain 2 % osallistujista luki päivittäin Raamattua. Tämä paljastaa, että tämä yhteisö on pitkälti "inhimillisten auktoriteettien varassa".

Sielläkin, missä muodollisesti vannotaan Raamatun nimiin, saattaa jotkut tärkeätkin Raamatun kohdat jäädä huomiota vaille. Raamatullinen seurakuntaoppi (ekklesia) jää yleisesti laho-opin alle. Omasta ryhmästä tehdään surutta EKKLESIA. Tai sitten lahkot niputetaan yhteen ja tämä sitten ristitään ekklesiaksi. Oikea seurakuntaoppi: missiosakarja.net (Valikko:Ekklesia).

Populismi määrää

Kun kristinusko muuttui 300 – luvulla Rooman valtionuskonnoksi, se sai yllensä populismin kirouksen. Siitä lähtien kansanvalta on jatkuvasti vahvistunut kirkossa – Sanan kustannuksella. Tämä sama kirous kalvaa tänään myös herätysliikkeitä ja vapaita suuntia. Raamattuun sitoutuminen on vain nimellistä ja muodollista.

Jumalattomia ja uskovia yhdistää sama trendi: irti Raamatun kahleista!

”Maan kuninkaat nousevat, ruhtinaat yhdessä neuvottelevat Herraa ja hänen voideltuansa vastaan: ”Katkaiskaamme heidän kahleensa, heittäkäämme päältämme heidän köytensä” (Ps.2:2,3).

Katolisuuden kirot

Meidän on syytä muistaa Lutherin suhde katoliseen kirkkoon: **Ensin katolinen kirkko heitti Lutherin ulos tästä yhteisöstä, sitten Luther puolestaan sanoutui irti paavin kirkosta.** Luther halusi irtisanoutua kaikista katolisista harhaopeista. Hän tunnustaa, että se ei ollut helppoa, se oli työn ja tuskan takana:

”Luther esittää myös useasti pyynnön, että hänen ensimmäisiä kirjoja luettaessa oltaisiin hyvin sääliväisiä, koska ne eivät vielä olleet täysin puhtaita Rooman harhaopeista” (Pieper, Dogmatiikka, s.34).

Näin jälkiviisaana voidaan todeta, ettei luterilainen kirkkokaan ole sittemmin ollut ”täysin vapaa” katolisen kirkon harhoista. Pahinta tässä on se, ettei se ole pyrkinytkään uskonpuhdistuksen ja Lutherin viitoittamalle tielle, selkeään eroon paavin kirkosta. Päinvastoin ekumenia on vienyt Rooman suuntaan ja luterilainen kirkko on täten pettänyt uskonpuhdistuksen aatteen. Selkeästi tämä näkyy mm. messun renessanssissa. Katolinen napanuora yhdistää luterilaisen kirkon paavin antikristilliseen kirkkoon.

Toisaalta myös herätysliikkeet ovat kansankirkon välityksellä epäpyhässä yhteydessä Rooman kirkkoon. Vaikka kansankirkon harhat ovat ilmeiset, herätysliikkeet ovat siinä kuin ”terva vanhassa veneessä”. Viimeiset piispanvaalit osoittivat selvästi, kuinka luopumus ohjaa kansankirkkoa. Näkeehän tuon jo ”sokea Reettakin”.

Kansankirkko on uskovien mielestä baabelkirkko, jossa jokaisen uskovan on sielunsa autuuden tähden pysyttävä!

”Kuka on sokea, ellei minun palvelijani, ja kuka niin kuuro kuin minun sanansaattajani, jonka minä lähetän? Kuka on niin sokea kuin minun palkkalaiseni, niin sokea kuin Herran palvelija? (Jes.42:19).

”Israelin vartijat ovat kaikki sokeita, eivät he mitään käsitä; he ovat kaikki mykkiä koiria, jotka eivät osaa haukkua. He näkevät unta, makailevat ja nukkuvat mielellään” (Jes.56:10).